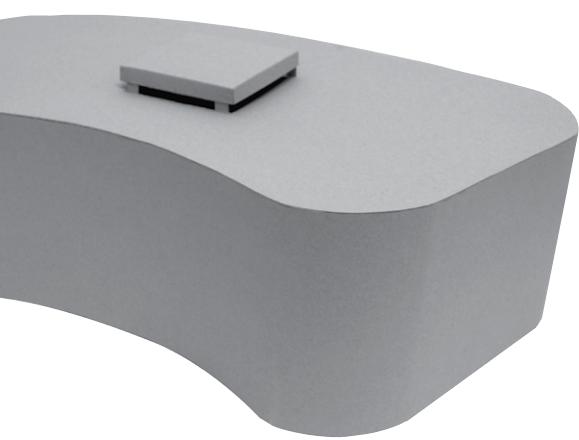
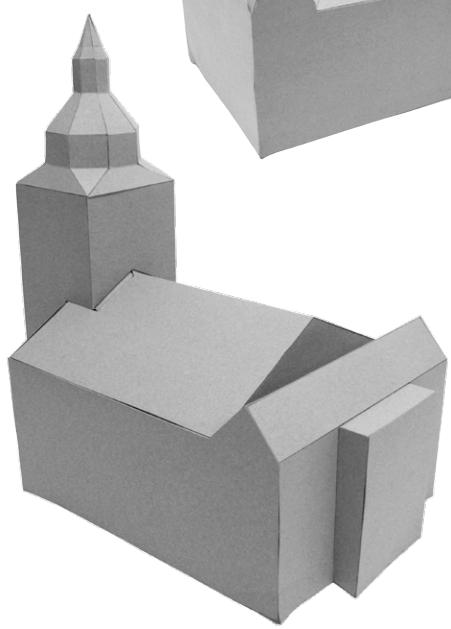
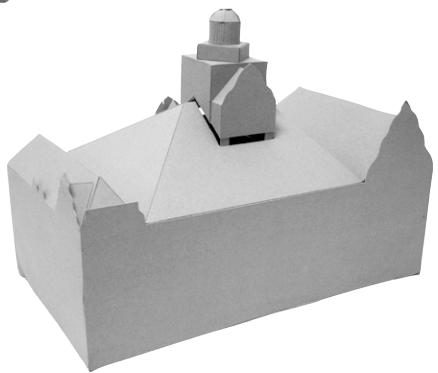
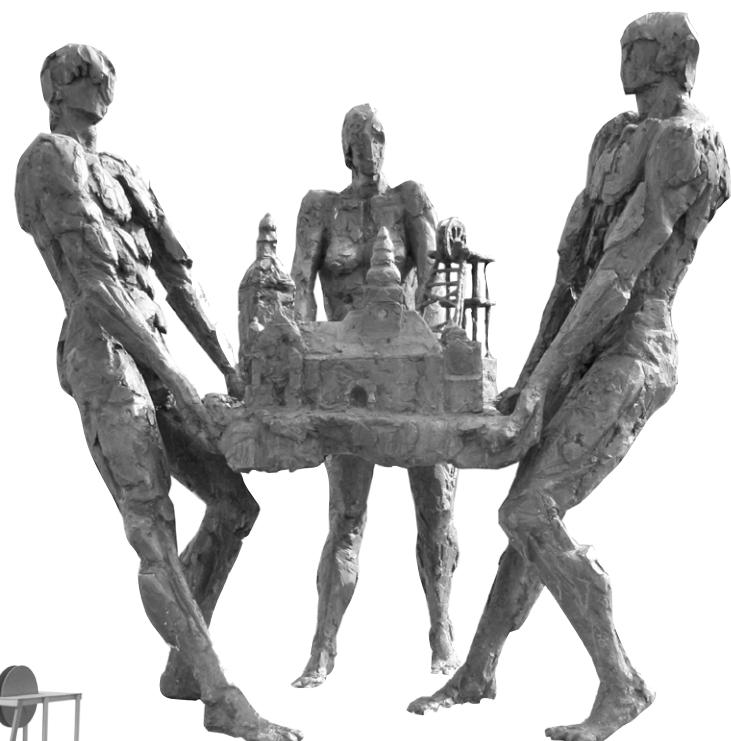

D'EDIFICIS,
CUE NC
A'GUANTEN

WHEN
BUILDINGS
NO LONGER
HOLD

Una conversa per a quatre edificis

AJUNTAMENT

Mirin, han passat gairebé 30 anys i segueix sent convincent.

MINA

Sí, una foto de família feliç!

ESGLÉSIA

(Cerimonial) Tots, d'una sola peça.

PALAIS VEST

(Des del fons) Encara que un lacat brillant no li escauria gens malament.

AJUNTAMENT

(Ferit) De debò? Què vol dir? Ja sembla antiquada?

(Optimista) Jo la veig cada matí i trobo que se la veu com si fos el primer dia.

ESGLÉSIA

Bé, tothom té un sentit del temps diferent.

AJUNTAMENT

Sentit del temps, sentit del temps ... No parlarem ja d'arrugues? Jo, la veritat, no he canviat gaire.

MINA

(Orgullosa) Un moment, un moment. Jo sóc una dona ben diferent. He experimentat moltes coses d'ençà, i ara em moc en sectors completament diferents.

ESGLÉSIA

Cert! L'han posat en marxa de nou.

PALAIS VEST

(Comercial) La felicito, la felicito, altre cop dinàmica, i ara fins i tot atractiva. Sap vostè? La seva biografia m'ha servit d'inspiració al dissenyar una de les meves entrades multimèdia: foc amb LEDs vermells, escales mecàniques fins al cor dels forns...

MINA

Gràcies, gràcies, em sento molt honrada. Però... ens coneixem?

ESGLÉSIA

Sí, és nou a la ciutat, oi?

AJUNTAMENT

(Fa un pas endavant) Prego em disculpin! Encara no els havia presentat... (Amb to oficial, agafant aire profundament) És un honor donar la benvinguda al nostre novíssim Recklinghausen Arcaden!

PALAIS VEST

(Es sacseja) Ejem, ejem.

AJUNTAMENT

Repeteixo, al nostre Palais Vest!¹

MINA

(Sorpresa, es separa del grup) Què? Un palau? Pensava que això de l'aristocràcia estava ja superat!

ESGLÉSIA

Oh vaja, ja tenim problemes altre cop ...

AJUNTAMENT

Esperi's, esperi's. (Convincent) Un palau per a tots els ciutadans! El desig de tothom serà finalment complert. Imagini's, poder entrar en un palau sense carta d'invitació. Brillantor, joies i una infinitat de passadisos sense haver d'encorbar-se ni una sola vegada.

ESGLÉSIA

Feia molt que no veia un palau ... Els recordava ben diferents.

PALAIS VEST

(Seductor) Si la idea d'un palau no li agrada, també puc complir altres desitjos: sóc un passeig, una àrea de descans, un cafè, un parc infantil, una exposició, un centre multimèdia, una llar...

MINA

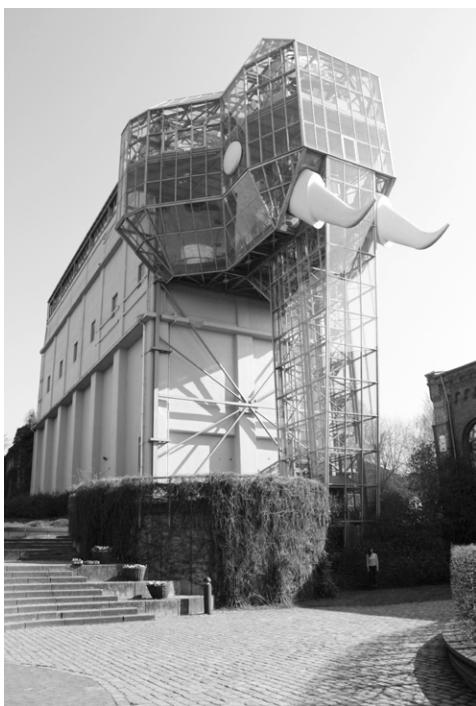
(Per a ella mateixa) Ah, un camaleó! Ja ho entenc... La màgia del branding! Com un centre comercial pot esdevenir un palau. Facin-lo de plaques de guix i plexiglàs, anomenin-lo Versailles i estalviïn així un munt d'anys de treball. Avui dia les paraules canvien el que veuen els ulls.

ESGLÉSIA

Però on és la passió i la paciència? Mirin-me, sóc una col·lecció d'èpoques i estils. Vaig ser destruïda, reconstruïda, completada...

Avui sóc una sola unitat i pura diversitat alhora. Sóc una història.

(Per a ella mateixa) Un palau jove i sense experiència... suposo que es deu mirar massa estona al mirall.

PALAIS VEST

(Dolgut però orgullós) El meu mirall són els ulls brillants dels espectadors que esperen amb ànsia la meva obertura! Què poden oferir encara les seves punxes de coure i les seves decoracions de pedra? No seria hora de pensar en altres estratègies publicitàries?

Cada un d'ells es mou en direccions diferents entorn de l'escultura de bronze.

Quan l'Ajuntament comença a parlar, els altres s'aturen de cop.

AJUNTAMENT

(Nerviós) Avui he tingut un malson terrible. Les mirades dels joves em passaven de llarg. Haurà arribat el moment d'instal·lar-me una cúpula de vidre?

ESGLÉSIA

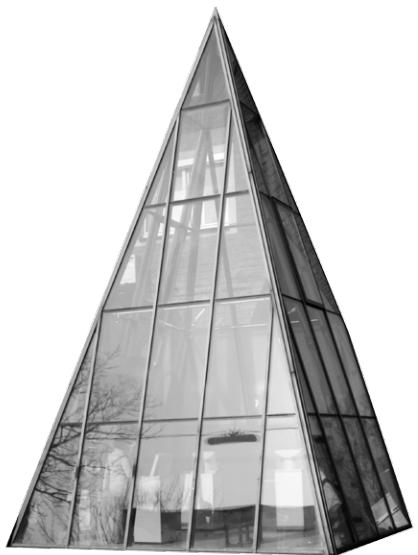
Renaixement, Renaixement Weser, Neo-Renaixement Weser ... Cert! Vostè està encallat en citacions! Però la part bona d'això, és que està protegit de la pressió de les modes.

PALAIS VEST

Una cúpula de vidre? Qui voldria veure l'alcalde darrere l'escriptori des de la plaça? Jo més aviat no. Estimat Ajuntament, el vidre no faria les coses més transparents. És clar per a tothom que la seva punxa representa la seva funció principal. Miri, en canvi amb mi, cada u podrà estacionar el seu cotxe al meu sostre. Jo porto els ciutadans... a l'esquena!

1

El projecte del nou centre comercial es va divulgar sota el nom de "Recklinghausen Arcaden". Pocs mesos abans de la seva inauguració, el seu inversor va decidir canviar-li el nom per "Palais Vest", convertint les arcades en un palau.

AJUNTAMENT

Sens dubte, sens dubte. Però seguim honestos. No té cap punt elevat, però no per això és més petit. Només menys perceptible de lluny. I a més, la seva gestió seu al cim d'un gratacels d'algún lloc de Colònia o Düsseldorf, si no m'equivoco.

ESGLÉSIA

Per què lluiten per les punxes? La meva torre és la meva veu. Em connecta amb la ciutat.

MINA

I la meva torre era el meu múscul, la meva força. Avui, s'ha convertit en un logotip. No sé si això m'hauria de fer feliç.

PALAIS VEST

Logotip ha dit? Tota marca és benvinguda! I vostè no és qualsevol marca, és una marca territorial, la nova *Image* de la nostra regió! (*Comença a cantar i a moure's entre els altres*) Willkommen, Bienvenue, Welcome.
(*Es gira envers el grup*) A propòsit, espero que tots vinguin a la meva inauguració. Algú té alguna altra cosa a fer?

L'Ajuntament, l'Església i la Mina s'allunyen del Palais Vest.

Ell es queda sol.

MINA

Vostè parla només de si mateix. Però qui es preocupa per aquests tres treballadors eficients, que ens sostenen des de fa gairebé 30 anys? Què en diuen els sindicats? Pensava que les llargues jornades de treball havien estat abolides ja fa molt de temps.

AJUNTAMENT

No parlarà altre cop d'explotació? Vells discursos! Tan sols presten treball voluntari. Qui no estaria orgullós d'assumir la responsabilitat de la ciutat? Models! Ciutadans exemplars, nus i honestos, tal i com van arribar a aquest món.

ESGLÉSIA

I aquestes mirades a l'horitzó ... sens dubte en la meva direcció. Sóc el seu far.

PALAIS VEST

(Convençut) Però caminen amb tota certesa cap a mi! A través del carrer, fins al meu passeig i els meus espais *Open Air*. Perquè, vegin, ofereixo un ambient harmoniós: un passatge imperceptible entre l'interior i l'exterior.

ESGLÉSIA

(Consellera) Un paisatge darrera uns murs elevats? Benvolgut col·lega, això és només el primer pas. L'objectiu és estar dins dels homes. Aquest és el meu gran èxit!

(Melòdica) La meva campana, la seva gola, els meus arcs, les seves pestanyes, el meu orgue, els seus pulmons...

AJUNTAMENT

Inspiradores les seves paraules! (Avança endavant) Són totes les nostres pedres només actituds? Per a qui aguanten les meves parets? Porto o sóc portat? I, des de quan les pedres tenen veu?

PALAS VEST

Filosofar massa no ens queda bé. Calmí-se. Hem de mantenir els peus a terra, però ser flexibles com acròbates. Mirin-me, jo tinc una estructura clara, però un cor tendre. A casa meva un té ganes de perdre's, oblidar-se del temps, esdevenir *flaneur*.

MINA

Diguem les coses pel seu nom: l'arquitectura de la seducció. Ara mateix llegeixo sobre el tema... Un concepte interessant, tot i que jo era de l'opinió que forma i funció són inseparables.

PALAS VEST

Sí, però un monument també s'ha de fer càrec del màrqueting. Trobar patrocinadors, atreure nous visitants, oferir atraccions! (*Una mica amenaçador*) Però vigili, els monuments, amb el temps, es passen per alt.

MINA

No sigui ingenu, el temps corre darrera de tots, fins que un està atrapat. Ja ho sé, tot edifici és idealista. Però no ha sentit a parlar de l'obsolescència programada? O és que van callar davant seu? Potser no ha conegit el seu avantpassat... Al cap d'uns anys ja no era apte per a les necessitats del mercat i va ser simplement enderrocat.

PALAS VEST

No confongui si us plau patis² amb palaus. (*To comercial*) Cada dia neix de nou. Encarno els desitjos del Zeitgeist, els somnis del ciutadà. Respiro amb ell i vaig al seu pas. Avui en dia, la gent vol creure en palaus altre cop, en palaus democràtics!

2

L'enderroc de l'antic centre comercial "Löhrhof Center", considerat massa petit, va tenir lloc al 2012, deixant pas al nou "Palais Vest". La frase juga amb la paraula "Hof", traduïda aquí per "pati", implícita al nom del que va ser enderrocat.

AJUNTAMENT

(Entusiasta) Si l'he entès bé, comprar i vendre són assumptes menors. Des de mi fins a vostè, tota aquesta plaça esdevé una àgora, com si les nostres parets s'abracessin!

ESGLÉSIA

Si, una comunitat sense fronteres per a la ciutat! Les nostres parets no ens han de separar mai més.

PALAU VEST

(Confiat) Estimats amics, mirin-me com si fos la seva frontissa que mai s'oxida: allà on el mur del Kaiser s'erigia, ens protegia però separava, restaran les meves portes obertes de bat a bat. A l'horitzó, el Ruhr i el món!

MINA

(Il·luminada) Els punts d'atracció es mouen! La perifèria esdevé hotspot. Clerget, rei Ludwig, general Blumenthal³, ara sou internacionals! Us prometo una volta al món en una postal o en una samarreta.

AJUNTAMENT

Sí, entrem en una nova era! Apareixem per primer cop com una forta imatge, com una unitat.

ESGLÉSIA

(Concloent) Hem après molt l'un de l'altre. Qui m'hagués dit llavors, que obriria un portal virtual. Avui dia els nostres passadissos es connecten i les nostres portes s'obren a espais comuns:

Els quatre models es mouen junts al ritme de la llista.

botigues de sabates amb pretensió espiritual, showrooms per ciutadans compromesos, sales de màquines amb bars lounge ... les funcions es fonen entre si!

MINA

Jo començaria amb un pont.

ESGLÉSIA

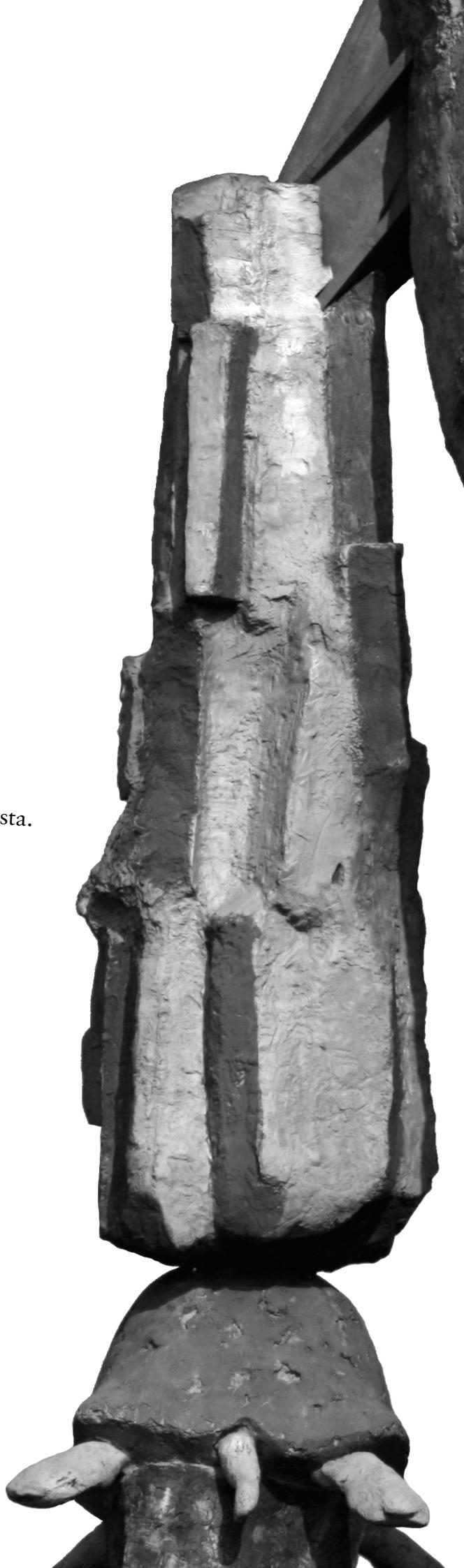
Què vols dir?

MINA

Sí, des de la meva torre d'extracció fins a la punta més alta de l'Ajuntament.

3

Clerget, Rei Ludwig i General Blumenthal són noms d'antigues mines d'extracció de carbó de la zona de Recklinghausen.

AJUNTAMENT

Com? Parlàvem de ponts metafòrics!

MINA

Exacte! Em refereixo a l'escultura de bronze.

PALAIS VEST

Bé. Però abans em podríeu fer una mica de lloc.

ESGLÉSIA

És que aquesta plataforma és massa estreta per a nosaltres.

PALAIS VEST

Doncs ens en desfem! Sóc prou gran per aguantar-vos a tots.

MINA

Però tot això serà massa pesat pels tres ciutadans.

AJUNTAMENT

N'aconsegueixo un quart?

PALAIS VEST

No et preocupis, finalment ja et pots relaxar! Observa, aquest d'aquí podria estirar-se, amb el seu cap sobre el meu sostre, com un coixí. La teva torre és un respatller perfecte, per un que volgués seure.

MINA

(Excitada) I un podria seure a la meva torre d'extracció, les seves cames penjarien suspeses a l'aire.

PALAIS VEST

Si t'és massa pesat, podries reposar la teva torre al meu aparcament.

MINA

Oh, gràcies! Tens raó, ja em sento més lleugera.

ESGLÉSIA

(Visionària) I què tal seria una punxa comuna?

AJUNTAMENT

Sí, una mena de tòtem, la suma de les nostres alçades!

MINA

Però de nou torna l'eterna pregunta de "qui va a dalt i qui a baix"? Sobre una punxa no voldria seure!

PALAIS VEST

No, ja no va d'això! La meva punxa és també la teva punxa. Seríem una arquitectura total.

ESGLÉSIA

Exactament. I cada ciutadà és una totxana. Una mà, una espallla, un genoll, tot ens pot ajudar a esdevenir més grans!

MINA

(Molt entusiasta) Ja ho veig! Una escultura cobra vida! Una pedra, una cama, les nostres cèl·lules ja no són distingibles.

Comencen a moure's frenèticament un després de l'altre.

AJUNTAMENT

(Poruc) Uh ... Algú ha sentit els cops?

PALAIS VEST

Crec que era un batec de cor.

ESGLÉSIA

D'ells? O nostre? Em marejo.

MINA

(Al·lucinant) Ho noteu també? Crec que ens estan creixent peus.

AJUNTAMENT

Amics meus, estem abandonant el terra!

PALAIS VEST

Oh no, tinc por de les altures!

ESGLÉSIA

Agafa'm fort!

MINA

Au! La teva punxa!

AJUNTAMENT

Un per a tots, i tots per a un!

PALAIS VEST

Em caic ...

ESGLÉSIA

Llavors tombem tots!

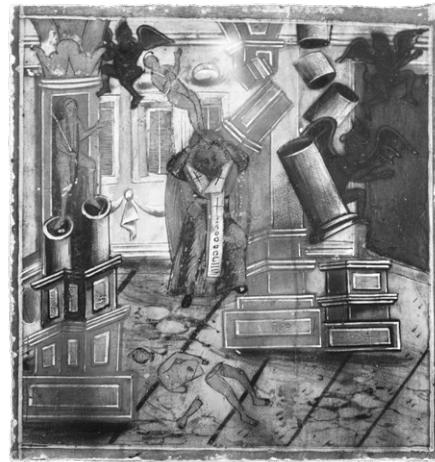
AJUNTAMENT

Ajuda, els meus ciutadans!

MINA

Nooooo

Silenci. Cap es mou més.

ESGLÉSIA

Un cap ... Un cap ha reliscat i ha substituït la nostra torre.

PALAIS VEST

Què pretén aquesta cama aquí?

MINA

Qui ... Qui ha vist la meva torre d'extracció?

AJUNTAMENT

Què fa que aquesta mà aquí? On està l'escala? Què fa aquesta mà al lloc de l'escala?

ESGLÉSIA

Qui ha tancat les persianes?

PALAIS VEST

Una orella creix a la finestra!

AJUNTAMENT

No m'ho puc creure, hi ha un forat a la nostra paret! Ah! Un melic!

English translation

When Buildings No Longer Hold A conversation for four buildings

CITY HALL: You see, after almost thirty years it's still touching.

MINE: Yes, a happy family photo!

CHURCH: (Ceremonial) All of us together, as if cast in the same mould.

PALAIS VEST: (In the background) Although, a high gloss polish would suit her better.

CITY HALL: (Hurt) Oh really? What do you mean? Does she already look out-dated? (Optimistic) I see her every day, and I think she looks not a day older than the first time we met.

CHURCH: Well, everyone has a different sense of time.

CITY HALL: Sense of time, sense of time... let's not talk about wrinkles! I haven't changed much.

MINE: (Proud) Not me, I'm a different woman. I've experienced so much over the years and now I move in completely different circles.

CHURCH: You're right! They gave you a new life. Brought you back on track.

PALAIS VEST: (Professional tone) May I offer my sincere congratulations. So dynamic. So attractive. Did you know that your stories inspired the design of one of my multimedia entrances? Fire dancing in red LEDs, mechanical stairs leading to the heart of the ovens...

MINE: Thank you, thank you, I'm very honoured and flattered. But... do we know each other?

CHURCH: Yes, you're new in town? Am I right?

CITY HALL: (Takes a step forward) I beg your pardon! I haven't introduced you yet... (Official tone, takes a deep breath) It's an honour to welcome our brand new Recklinghausen Arcaden!

PALAIS VEST: (Shakes) Hmm hmm.

CITY HALL: I mean, welcome Palais Vest!¹

MINE: (Shocked - separates from the group) What? Is this a palace? Who's it for? I thought that the aristocracy was long gone!

CHURCH: Oh no, here we go again...

CITY HALL: (Persuasive tone) Take it easy. It's a citizens' palace. A palace for all! Everyone's wishes will finally be fulfilled. Imagine, entering a palace without needing to be on a guest list. Gleaming surfaces, ornament, and endless corridors, without having to once bow down.

CHURCH: I haven't seen a palace for a long time... In my memories palaces looked different.

PALAIS VEST: (Seductively) If you don't like the idea of a palace, I can fulfil your other wishes and desires:

I'm a promenade, a rest area, a café, a playground, an exhibition, an entertainment complex, a home...

MINE: (Said as an aside) Ah, so you're a shape-shifter! I see... The magic of branding! A shopping centre transforms into a palace. Build it with gypsum boards and Plexiglas, name it Versailles, and you save a lot of work. Today, words shape what the eyes see.

CHURCH: But where's the passion and the patience? Look at me. I'm a collection of eras and styles. I was destroyed, restored, expanded. Today I am both one and many. I am a story. (Said as an aside) A young, inexperienced palace... He must look at himself in the mirror too much.

PALAIS VEST: (Insulted but proud) My mirrors are the shining eyes of citizens who are waiting for my opening! What do your copper spikes and stone decors have to offer? Isn't it time to think of other promotional strategies?

They all run in different directions around the bronze statue. When City Hall starts to speak, they all stop.

CITY HALL: (Anxious) I had a terrible nightmare last night. The younger generation passed me over. Has the time come for me to put up a glass dome?

CHURCH: Renaissance, Weser-Renaissance, Neo-Weser Renaissance... You, after all, are enshrined in references! The advantage is that you're protected from the pressures of fashion.

PALAIS VEST: A glass dome? Who would want to see the mayor behind his desk? Not me, that's for sure. Dear City Hall, glass would not make things more transparent. It's clear to everyone that your peak represents your main function. Anyone will be able to park his car on my roof. I carry the citizens... on my back!

CITY HALL: Yes, this is true. I agree. But let's be honest. You don't reach any great heights, but that doesn't diminish your stature. You're only less noticeable when seen from afar. And besides, if I'm not mistaken, your administration sits at the top of a skyscraper somewhere in Cologne or Düsseldorf.

CHURCH: Why are you fighting for peaks? My peak is my voice. It connects me with the city.

MINE: And my peak was my muscle, my strength. Today, it has become a logo. I do not know yet if I should be happy about this.

PALAIS VEST: Logo you said? Every brand is welcome at my place! And you are not just any brand, you are a landmark, the new image of our region! (Starts singing and moving between the others) Willkommen. Bienvenue Welcome. (Turns to the group) Speaking of welcomes, I hope you're all coming to my inauguration. Does anyone have something else to do that day?

City Hall, Church and Mine move away from Palais Vest, leaving him standing alone.

MINE: You only talk about yourself. Who cares about these three diligent workers who have supported us for nearly thirty years? What do the unions have to say about that? I thought this type of shift had long since been abolished.

CITY HALL: Still talking about exploitation? Old discourses! They are just volunteering. Who wouldn't feel

good about taking responsibility for the city? They're role models! Important citizens, naked and honest as the day they were born.

CHURCH: Their gaze... is definitely cast in my direction. I am their beacon, their lighthouse.

PALAIS WEST: (*Confident*) But surely they are running towards me! From across the street all the way up to my promenade and open-air areas. For you see, I offer a harmonious atmosphere: an inextricable feeling of both interior and exterior.

CHURCH: (*Advising*) A landscape surrounded by high walls? Dear colleague, this is but a small feat. The ultimate is to live inside people. That's my biggest accomplishment! (*Melodious*) My bell, their throat, my arches, their eyelashes, my organ, their lungs.

CITY HALL: Such inspiring words! (*Walks around*) Are all our stones nothing but attitudes? For whom do our walls stand? Do I support or am I supported? Since when do stones have a voice?

PALAIS WEST: Too much philosophizing is not good for us. Take a step back. We need to keep our feet on the ground, but also be flexible like acrobats. Look at me. I have a clear structure, but also a tender heart. With me, one wants to get lost, to forget about time, to become a *flaneur*.

MINE: Let's call a spade a spade. The architecture of seduction. I just read about it... Interesting concept, although, in my opinion, form and function are inseparable.

PALAIS WEST: Yes, but even a monument has to consider marketing. Finding sponsors, attracting new visitors, offering attractions! (*Slightly threatening*) But beware: people overlook monuments with time.

MINE: Don't be naive. No one escapes time. There's no question that every building is an idealist. But haven't you heard of built in obsolescence? Was the concept hidden from you? You may not have met your predecessor. After a few years, he no longer fit the needs of the market and was torn down.

PALAIS WEST: Don't confuse courtyards² with palaces. (*Evangelizing*) Every day I am born again. I embody the wishes of the zeitgeist, the dreams of the citizens. I breathe with them. I walk with them. Today, people want to restore their belief in palaces, democratic palaces!

CITY HALL: (*Enthusiastic*) If I understand you correctly, to buy and sell is a minor concern here. Between you and me, this whole place will become an agora. Our walls will embrace each other!

CHURCH: Yes, a boundless community for the city! No wall can keep us apart.

PALAIS WEST: (*Confidently*) Dear friends, see me as your stainless hinge: where the Kaiser's wall once stood, protecting but separating us, my doors will stay wide open. We will set our sights on the Ruhr, on the world!

MINE: (*Lighting up*) The points of interest become mobile! The marginal becomes the hotspot. Clerget, King Ludwig, General Blumenthal³, you are now going international! I promise you a world tour on a postcard or a T-Shirt.

CITY HALL: Yes, we are entering a new era! We appear as never before, with a strong image, as a unit.

CHURCH: (*Conclusive*) We have learned a lot from each other. Who could have anticipated that I would open a virtual portal? Today our doors and corridors open onto common spaces:

The four models move together to the beat of her speech.

Shoe stores with spirituality, showrooms for activists, machine rooms as lounge-cafés... the functions merge!

MINE: I would start with a bridge.

CHURCH: What do you mean?

MINE: Yes, a bridge that connects my headframe with City Hall's tower.

CITY HALL: What?!

I thought we were talking about metaphorical bridges!

MINE: I mean on the bronze plaque.

PALAIS WEST: Ok. But first you need to make some room for me.

CHURCH: This plaque is much too small for us.

PALAIS WEST: Then lets get rid of it! I'm big enough to carry you all.

MINE: But that will be much too heavy for the three citizens.

CITY HALL: Should I get us a fourth one?

PALAIS WEST: Don't worry. They can finally relax! You see, this man could lay with his head on my roof. It will be his pillow. Your tower is an ideal backrest for the second if he wants to recline.

MINE: (*Excited*) And the third could sit on my headframe, his legs dangling over the edge.

PALAIS WEST: If it gets too heavy for you, feel free to rest your tower on my parking lot.

MINE: Oh, thank you! You're right, that really takes the load off.

CHURCH: (*Visionary*) And what about a common peak?

CITY HALL: Yes, a kind of totem, a crowning achievement!

MINE: But then again, there's the perennial question of who's on the bottom and who's on top? I don't want to sit on someone's peak!

PALAIS WEST: Positions don't matter anymore! My peak is your peak. We become a total architecture.

CHURCH: Exactly. And every citizen becomes a building block. A hand, a shoulder, an elbow: every part helps us to increase in size!

MINE: (*Very enthusiastic*) I can totally see it! A sculpture comes to life! A stone, a leg, each cell becomes indistinguishable from the next.

They start moving frenetically around each other.

CITY HALL: (Anxious) Uh... Does anyone else hear that thumping sound?

PALAIS VEST: I think it's a heartbeat.

CHURCH: Where's it coming from? From them? From us? I'm getting dizzy.

MINE: (*Hallucinating*) Do you feel it too? I think we're growing feet.

CITY HALL: My friends, we're leaving the ground!

PALAIS VEST: No, really? I have a fear of heights!

CHURCH: Hold me!

MINE: Ouch! Your peak is poking me!

CITY HALL: All for one, and one for all!

PALAIS VEST: I'm falling...

CHURCH: Then we all fall!

CITY HALL: Help, citizens!

MINE: Nooooo...

Silence. No one moves.

CHURCH: A head... A head has slipped out and replaced our tower.

PALAIS VEST: Why is there a leg here?

MINE: Where... where is my shaft head?

CITY HALL: Why is there a hand here? Where's our staircase? How did this hand take the stair's place?

CHURCH: Who closed our shutters?

PALAIS VEST: An ear is growing on our window!

CITY HALL: I can't believe it. There's a hole in the middle of our wall! Oh wait! It's a belly button!

1

The new shopping center project had been announced under the name "Recklinghausen Arcaden". A few months before its inauguration, the investor decided to change its name to "Palais Vest", converting the arcades into a palace.

2

The demolition of the former shopping center "Löhrhof Center", considered too small, took place in 2012, making the way free for the new "Palais Vest". The sentence plays with the word "Hof", translated here as courtyard, and alludes to the demolished one.

3

Clerget, King Ludwig and General Blumenthal are the names of former coalmines of Recklinghausen's area.

Aquest text va ser originalment escrit i enregistrat en alemany per la performance *Wenn das Gebäude nicht mehr trägt*. L'àudio de quatre pistes va ser difós des de maquetes arquitectòniques mogudes per control remot. El treball va ser encarregat per KUNST rePUBLIK dins del projecte *Archipel Invest* (2012-2014) a la regió alemanya del Ruhr, amb el suport d'Urbane Künste Ruhr. La performance va ser presentada el 20 de juliol del 2014 a la ciutat de Recklinghausen.

Veus originals: Tanja Knaus (Església), Eulàlia Rovira (Ajuntament), Francisco Rozas (Mina), Adrian Schindler (Palais Vest)

El text en alemany està disponible al catàleg *Archipel InVest – Islands of Artistic Experiments in the Ruhr Region*, ZKU-Press, Berlín, 2014.

Text, fotografia i disseny: Eulàlia Rovira i Adrian Schindler
Totes les imatges van ser preses a la regió del Ruhr.
Traducció: Eulàlia Rovira (català), Adrian Schindler (anglès)
Correcció: Mariona Rovira (català), Erica Brisson (anglès)

Exemplars: 150
Primera edició: Maig del 2016
Llicència Creative Commons: CC BY – NC – SA

Editat en motiu de l'exposició *La mirada rebota frenèticament a Fireplace*, Barcelona, del 28 de maig al 18 de juny del 2016, dins del programa “Espaces d'amis” comissariat per Rosa Lleó per al Festival Loop 2016.

Moltes gràcies a Quim Packard i Àngela Palacios.

This text was originally written and recorded in German for the performance *Wenn das Gebäude nicht mehr trägt*. Four audio-tracks were broadcast from remote-controlled architectural models. KUNST rePUBLIK commissioned the work as part of the project *Archipel InVest* (2012-2014) that took place in the Ruhr region of Germany. It was produced with the support of Urbane Künste Ruhr. The performance was presented in Recklinghausen on July 20th 2014.

Original voices: Tanja Knaus (Church), Eulàlia Rovira (City Hall), Francisco Rozas (Mine), Adrian Schindler (Palais Vest)

The original German text was included in the catalogue *Archipel InVest – Islands of Artistic Experiments in the Ruhr Region*, ZKU-Press, Berlin, 2014.

Text, photography, and design: Eulàlia Rovira and Adrian Schindler
All images were taken in the Ruhr Region.
Translation: Eulàlia Rovira (Catalan), Adrian Schindler (English)
Proofreading: Mariona Rovira (Catalan), Erica Brisson (English)

Copies: 150
First edition: May 2016
Creative Commons License: CC BY – NC – SA

Published on the occasion of the exhibition *The Gaze Bounces Frenetically at Fireplace*, Barcelona, taking place from May 28th to June 18th 2016, as part of the program “Espaces d'amis” curated by Rosa Lleó for the 2016 Loop Festival.

Many thanks to Quim Packard and Àngela Palacios.

Eulàlia Rovira i Adrian Schindler

L'escena té lloc al voltant de l'escultura

Els ciutadans porten la seva ciutat
(1985) de Heinrich Brockmeier, a la
ciutat alemanya de Recklinghausen.

Tres figures despullades de bronze,
dos homes i una dona, carreguen una
representació simplificada de la ciutat:
l'ajuntament, l'església de Sant Pere
i la torre d'extracció d'una mina de
carbó. A l'ombra de l'escultura, sobre
una plataforma circular amb catifa
vermella, es reuneixen les maquetes
d'aquests tres edificis i una quarta que
acaba d'unir-se al grup, la del nou
centre comercial *Palais Vest*. Encarades
al grup de bronze, se'l miren.

The scene takes place around the sculpture *The Citizens Carry Their City* (1985) by Heinrich Brockmeier, in the German city of Recklinghausen.

Three naked bronze figures - two men and a woman - hold an iconic representation of the city. It depicts the City Hall, St. Peter's Church, and a coal mine. In the shadow of the sculpture, on a circular platform with a red carpet, there are models of the three buildings as well as a fourth one that just joined the group, the new *Palais Vest* shopping centre.

The group faces the bronze sculpture and looks at it.

